

Arrest

nr. 151 893 van 7 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 januari 2015 met refertenummer 50800.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en het gehucht Alikhankhel van het dorp Ambar Khana uit het district Bati Kot, gelegen in de provincie Nangarhar afkomstig te zijn. U bent een Pasjtoen van etnische origine. U heeft zes jaar school gelopen. Nadien hielp u uw familie op het land. U had een relatie met N., een buurmeisje. Op een gegeven moment ging u naar haar huis omdat u een bijl nodig had. N. was alleen thuis toen u aan haar huis aanklopte. U ging binnen en praatte met haar. Toen haar vader binnenkwam en jullie samen zag viel hij u onmiddellijk aan met een schop. U liep weg naar het huis van uw grootvader en vertelde hem over uw probleem. Daarna ging u naar het huis van andere

familieleden in Gerbawa, in hetzelfde dorp. Uw grootvader ging naar de familie van N. om een oplossing te zoeken. N.'s vader vertelde hem echter dat het probleem, waarop u naar Iran vertrok. Via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk reisde u naar België waar niet opgelost kon worden omdat hij jullie beiden naakt had gezien. Gedurende een maand werd er een oplossing gezocht binnen een jirga. N. werd na het beëindigen van de jirga gedood. Uw vader achtte het raadzaam om ook te vertrekken omdat u anders ook gedood zou worden. Nadien verbleef u in Kheizo. Men probeerde nog steeds te bemiddelen via jirga's, echter zonder resultaat. Uw vader raadde u aan het land te verlaten u zich op 6 juni 2011 aanmeldde bij de bevoegde asielinstanties en een asielaanvraag indiende. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u voor uw leven vreest.

Ter staving van uw asielrelaas maakt u volgende documenten over: een kopie van uw identiteitsdocument (taskara), een kopie van de taskara van uw vader, twee convocaties door de autoriteiten van Bati Kot en een document opgesteld door de jirga. Tijdens het tweede gehoor legt u een kopie van een verzendingsbewijs en drie foto's neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) wijst er vooreerst op dat de identiteit, nationaliteit en herkomst van een asielzoeker de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is immers binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het komt dan ook aan de asielzoeker toe om aan het Commissariaat-generaal de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen om over te kunnen gaan tot onderzoek van zijn aanvraag. Het Commissariaat-generaal mag van een asielzoeker dan ook correcte verklaringen en een volledige medewerking verwachten, in het bijzonder over de identiteit, nationaliteit en plaatsen van eerder verblijf, zodat het land of de landen die geacht worden bescherming te kunnen bieden bepaald kunnen worden.

Het CGVS erkent dat de juridische en materiële situatie van een asielzoeker het echter moeilijk kan maken om een sluitend bewijs van de voorgehouden identiteit en nationaliteit voor te leggen. Desgevallend moet de asielzoeker dan zijn identiteit en nationaliteit(en) aantonen op basis van zijn verklaringen, eventueel door andere stukken die die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn. Het komt het CGVS dan ook toe te beoordelen of uit uw verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat u uw nationaliteit voldoende aantoot. In casu dient echter vastgesteld te worden dat u uw beweerde Afgaanse nationaliteit niet aannemelijk maakt en het Commissariaat-generaal zo onmogelijk maakt een correct zicht te krijgen op uw nationaliteit en dus op uw eventuele nood aan bescherming.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat het CGVS tijdens het gehoor een handgeschreven tekst op de achterzijde van de taskara van uw vader opmerkte. Wanneer u gevraagd werd wat er op het document geschreven staat stelt u dit niet te weten. Bij voorlegging van het document aan de tolk blijkt dit in het Urdu te zijn opgesteld (cgvs 30.08.2013, p.9), een taal die hoofdzakelijk in Pakistan wordt gesproken. Wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd wordt of u Urdu beheerst antwoordt u echter ontkennend. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert waarom er een tekst in het Urdu op de achterzijde van de taskara van uw vader staat geeft u de weinig aannemelijke uitleg dat dit door een voormalige huisgenoot van Pakistaanse origine werd opgeschreven, maar dat u niet weet waarom hij dit deed. Gevraagd om dit verder toe te lichten geeft u de bijzonder ongeloofwaardige verklaring dat hij het er misschien heeft opgeschreven omdat jullie documenten in dezelfde kast opgeborgen waren (cgvs 30.08.2013, p.12). Het is echter totaal ongeloofwaardig dat een toevallige Pakistaanse huisgenoot aantekeningen met betrekking tot uw asielrelaas, uw regio van herkomst in Afghanistan, uw familiale situatie en uw reisroute zou maken op uw persoonlijke documenten. De ongeloofwaardigheid van uw bewering dat uw Pakistaanse huisgenoot in België om een onbekende reden en zonder uw medeweten deze verklaringen op de achterzijde van uw taskara neerschreef wordt nog versterkt door de vaststelling dat u tijdens het tweede gehoor voor het CGVS plots verklaart dat u wel degelijk op de hoogte was van deze tekst want dat u samen met uw Pakistaanse huisgenoot uw asielrelaas overliep waarna hij het voor u noteerde zodat u niets zou vergeten wanneer u gehoor had (cgvs 20.08.2014, p.8-9). In het licht van uw bewering het Urdu niet machtig te zijn zou deze in het Urdu opgestelde tekst immers totaal nutteloos zijn als geheugensteun. Bovendien blijkt uit de vertaling van deze tekst dat het hier wel degelijk een versie van uw asielrelaas betreft, waardoor er met reden aangenomen kan worden dat deze tekst door u werd opgesteld. Gezien u deze notities neerpende in het Urdu en niet in uw voorgehouden moedertaal Pasjtoe (verklaring dvz, p.8 – taal van oorsprong) kan er redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat u onderwijs genoot in het Urdu en dit de taal is waarin u onderwijs genoten heeft. Dat u het ook noodzakelijk achtte om niet alleen uw asielrelaas maar ook uw afkomst uit Afghanistan en uw regio, uw familiale situatie alsook uw reisroute te vermelden doet dan ook het ernstige vermoeden ontstaan dat Afghanistan niet uw land van herkomst is.

Dit vermoeden wordt versterkt door u beweringen betreffende de verkiezingen in Afghanistan. Ondanks dat u stelt dat er een kiesbureau in uw geboortedorp was en uw vader en uw oom langs vaderskant deelnamen aan de verkiezingen (cgvs 20.08.2014, p.6-7) herinnert u zich slechts één verkiezing in uw dorp, een parlementsverkiezing (cgvs 20.08.2014, p.9). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat er voor uw beweerde datum van vertrek uit Afghanistan in 2011 niet slechts één parlementsverkiezing plaatsvond, maar dat er zowel in 2005 als in 2010 parlementsverkiezingen en in 2004 en 2009 presidentsverkiezingen gehouden werden. Hierbij waren er volgens informatie van het CGVS overigens telkens kiesbureaus ingericht in uw dorp Ambar Khana. Dat u als volwassen man niet op de hoogte bent dat er niet één maar vier verkiezingen gehouden werden in Afghanistan na de val van de taliban doet ernstige twijfel ontstaan over uw beweerde Afghaanse nationaliteit, gezien redelijkerwijs aangenomen kan worden dat ook een Afghaanse vluchteling in Pakistan toch ook enige notie heeft van de verkiezingen in zijn land van herkomst. De heersende situatie in het land van herkomst is immers bepalend voor een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende uw verblijf in het dorp Ambar Khana van het district Bati Kot van de provincie Nangarhar tijdens de laatste jaren voor de voorgehouden datum van vertrek. Zo blijkt u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal over een voor een volwassen man uiterst beperkte kennis van dit dorp te beschikken. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert waar de dorpsbewoners van Ambar Khana op doktersconsultatie kunnen gaan stelt u dat ze naar het hospitaal in de bazaar van Bati Kot gaan. Gevraagd of er een kliniek of hospitaal is dat dichterbij uw dorp gelegen is antwoordt u ontkennend (cgvs 30.08.2013, p.9-10). Nochtans blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat er zowel in uw dorp Ambar Khana als in het naburige dorp (cgvs 30.08.2013, p.10) Chardi een gezondheidspost is. De lijst met gezondheidsinstellingen van 2004 vermeldt het gezondheidscentrum in uw dorp nog niet. De lijst met kiesbureau's voor de verkiezingen van 2009 wel. Er kan bijgevolg van uitgegaan worden dat het gezondheidscentrum in uw dorp recent opgericht werd, een feit dat een volwassen inwoner van Ambar Khana moeilijk ontgaan kan zijn. Dat u hierover geen enkele kennis heeft valt onmogelijk te vereenzelvigen met uw beweerde verblijf in Ambar Khana, Afghanistan.

Ook uw verklaringen over de zaai- en oogstperiodes in uw regio van herkomst ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw Afghaanse herkomst. Zo stelt u dat uw familie graan en mais verbouwd. Gevraagd in welke maand graan gezaaid en geoogst wordt in Bati Kot geeft u na enig nadenken de bijzonder vage verklaring dat graan in de lente of in de zomer verbouwd wordt. Ook de graanoogst situeert u in de zomer (cgvs p.4). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat graan in de provincie Nangarhar van half oktober tot eind november gezaaid wordt, in de herfst, en dus niet in de lente of de zomer zoals u verklaarde. Ook over de zaai- en oogsttijden van de mais die u verbouwd legt u vage verklaringen af. Gevraagd in welke maanden u deze gewassen verbouwd stelt u dat zomermais in het begin van de zomer geplant wordt en op het einde van de zomer geoogst en wintermais in de negende maand, in de winter geplant wordt en op het einde van de winter geoogst wordt. Daarbij dient tevens vastgesteld te worden dat u de oogstperiode van zomermais situeert op het einde van de zomer en de bij het administratief dossier gevoegde informatie stelt dat mais in Nangarhar pas van begin tot eind oktober wordt geoogst, in de herfst. Dat u, als zoon van een landbouwers familie, de zaaitijd van het graan en de mais die uw familie zou verbouwen in uw regio van herkomst niet eens bij benadering kan inschatten, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw regio van herkomst verder. Van iemand die tijdens het gehoor verklaart dat zijn enige activiteit in Afghanistan de hulp op het land was mag worden verwacht dat hij duidelijkere en correctere verklaringen kan afleggen over de zaai- en oogsttijden van de landbouwproducten die zijn familie verbouwd.

Tot slot blijkt u niet op de hoogte van een aantal gebeurtenissen in uw beweerde dorp van herkomst. Zo bleek u niet op de hoogte van het herstel van een karez door het UNHCR in uw dorp in 2008 (cgvs 30.08.2013, p.6) en bleek u niet op de hoogte van de aankomst 10 000 vluchtelingen in uw dorp in datzelfde jaar. Gevraagd naar schommelingen in het bevolkingsaantal van uw dorp kwam u aanvankelijk niet verder dan de stelling dat u wist dat veel mensen het dorp verlieten tijdens de Russische bezetting en dat u wist dat uw verwanten er leven. Wanneer meer specifiek wordt gevraagd naar migratie uit of naar uw dorp in het laatste jaar blijft u eveneens vaag door aan te geven dat sommige mensen naar het dorp terugkwamen en vult u aan dat iedereen terugkwam. Over de plaats waar ze hadden verbleven na hun vlucht beperkt u zich tot de weinig zeggende stelling dat ze gingen naar waar ze migreerden en dat uw grootvader zei dat ze terugkwamen uit Pakistan (cgvs 30.08.2013, p.10 - 11)..

Gezien bovenstaande vaststellingen moet er geconcludeerd worden dat u geen zicht biedt op uw nationaliteit(en), opeenvolgende verblijfplaatsen, en de afgelegde reisweg. Het is voor het CGVS dan ook niet mogelijk zich een correct beeld te vormen over uw ware identiteit en nationaliteit(en). Bijgevolg kan het CGVS zich ook geen oordeel vormen over de redenen waarom u uw land zou hebben verlaten

noch over uw (eventuele) nood aan bescherming en worden u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De door u neergelegde documenten wijzigen hogervermelde appreciatie niet. Betreffende de identiteitsdocumenten (taskara's) van uzelf, uw vader en grootvader, de twee oproepingen uitgaande van de autoriteiten van Bati Kot en het document uitgaande van de jirga dient opgemerkt te worden dat dergelijke documenten uw asielrelaas slechts kunnen ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Daarenboven dient betreffende de dagvaardingen vastgesteld worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken twee verschillende convocaties voorlegde en tevens verklaarde dat u er thuis convocaties van de politie toekwamen, waarna u vluchtte naar Iran vragenlijst (cgvs p.3). Tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal legt u één origineel document voor, blijkt ook u nog slechts weet te hebben van één enkele convocatie en verklaart u dat dat u niets weet over deze documenten omdat u toen reeds het land verlaten had (cgvs p. 7, 8 en 9). Inzake de taskara's van uzelf en uw vader en de twee dagvaardingen uitgaande van de lokale autoriteiten moet overigens ook worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Wat betreft de kopie van de drie foto's waarover u stelt dat u hierop afgebeeld staat op verschillende plaatsen in en rond Ambar Khana dient opgemerkt te worden dat uit deze foto's allerm minst af te leiden valt op welke locatie deze genomen werden zodat zij allerm minst in staat zijn uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw herkomst te weerleggen. Betreffende de kopie van het verzendingsbewijs dat u voorlegt en waarover u verklaart dat uw vader originele documenten uit Afghanistan naar u opstuurde (cgvs 20.08.2014, p.3) maar dat u deze nog niet ontvangen dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen betreffende de verzending van deze documenten geenszins volstaan als ondersteuning van uw beweerde herkomst uit Afghanistan. De Commissaris-generaal wordt immers geacht zijn beslissing te nemen op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. Er kan dan ook onmogelijk van de Commissaris-generaal worden verwacht dat hij bij het beoordelen van een asielverzoek rekening zou houden met stukken die hem niet werden voorgelegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw Afghaanse herkomst, niet aangewezen is dat u naar Afghanistan zou worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van het recht van verdediging "door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing", van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker meent dat hij te lijden heeft van een algemeen gebrek aan wil van de overheid om over te gaan tot beveiliging van zijn leven en een onkunde om het algemeen veiligheidsniveau en de controle over zijn land uit te voeren. Hij stelt dat asielzoekers vaak het wantrouwen tegenover de administratieve beslissingen in hun eigen land meenemen naar de asielinstanties in de landen waar zij terechtkomen. Hij meent dat hij veel en gedetailleerde informatie heeft gegeven en geantwoord heeft op alle vragen en opmerkingen zonder enige terughoudendheid. Hij is bereid om alle bijkomende vragen te beantwoorden. Hij stelt dat hij verschillende bewijzen van zijn afkomst, zijn familie en zijn recent verblijf in Afghanistan leverde.

Verzoeker meent dat hij duidelijk zijn afkomst en nationaliteit aantoonde. Hij zal zich aanbieden bij de Afghaanse ambassade te Brussel met het verzoek hem een paspoort over te maken. Al de stukken die

hij voorlegde ter staving van zijn identiteit werden in origineel aan het dossier gevoegd en werden nooit ten aanzien van verzoeker betwist.

Vervolgens vraagt verzoeker aan het CGVS om bij zijn afdelingen en bij FEDASIL na te gaan waar hij werd gehuisvest en met wie. Hieruit zal volgens hem naar voren komen dat hij effectief werd gehuisvest op een hotel/studio samen met een Pakistaanse asielzoeker. Deze persoon sprak Pashtou en schreef Urdu. Buiten het geval dat er op de taskara geschreven werd (niet door verzoeker), blijkt niets te wijzen op enige valsheid, aldus verzoeker. Hij wijst erop dat het document een origineel stuk is. Gelet op de vele documenten en verklaringen kan er volgens verzoeker geen twijfel bestaan over zijn afkomst. Ook de taal van het gehoor is in dit opzicht cruciaal, zo meent verzoeker.

Verder wijst verzoeker erop dat hij 24 jaar was toen hij Afghanistan verliet. Ten tijde van de verkiezingen waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt, was hij *"meer dan de helft minderjarig"*. Enkel bij de verkiezingen van 2009 en 2010 was hij meerderjarig. Verzoeker verwijst naar de vraagstelling van het CGVS waar volgens hem in zeer algemene bewoordingen werd gevraagd of hij al had deelgenomen aan verkiezingen, of hij een stemkaart had *et cetera*. Hij stelt dat hij steeds naar best vermogen heeft geantwoord, heeft zelf de naam van één van de kandidaten gegeven en heeft gesteld dat zijn vader wel een stemkaart had. Verdere vragen over waar en hoe gestemd werd (door zijn vader en oom), werden niet gesteld, aldus verzoeker.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat er bij zijn vertrek geen kliniek of hospitaal aanwezig was in zijn dorp. Hij vermeldde wel waar hij zich kon laten verzorgen, hoe men daar naartoe moet gaan *et cetera*. Deze elementen werden volgens hem op geen enkel moment ontkracht. Het ziekenhuis of de medische post waarnaar het CGVS verwijst, is/was volgens verzoeker niet actief toen hij vertrok. Het betreft een woning van een "dokter", die één dag per week in de namiddag mensen ontvangt voor kleine medische zorgen. Het is volgens verzoeker geen echte medische post. De dokter is bovendien familie van verzoeker. Hij zal trachten een attest, een bewijs van de dokter en van de opening van de "praktijk" aan te leveren.

Wat betreft de landbouwactiviteiten meent verzoeker dat de vraagstelling niet eenduidig was en dat er verwarring was ontstaan tussen zaaien en oogsten van de verschillende gewassen. Verzoeker stelt dienaangaande als volgt in onderhavig verzoekschrift: *"Een voorbeeld kan gevonden worden in Maïs. Er zijn 2 soorten maïs, winter en zomer. De wintermaïs wordt soms binnengehaald voor zij volledig volgroeit is en dient dan eerder voor de dieren. Hierdoor is de oogstperiode bij wintermaïs langer dan normaal"*.

Voorts stelt verzoeker dat niet ontkend kan worden dat vele leden van het dorp verschillende jaren in Iran en/of Pakistan hebben gewoond. Deze mensen zijn volgens hem niet allemaal op hetzelfde ogenblik teruggekomen en vormden niet de massale instroom van vluchtelingen zoals verweerder het wil doen geloven. Vele vluchtelingen waren actieve pendelaars, die korte tijd in het dorp verbleven, om langere tijd in het veiligere buitenland te verblijven. Daarom is het volgens hem logisch dat hij aangaf dat mensen "komen en gaan". Het gestelde aantal van 10.000 is voor een dorp niet realistisch, aldus verzoeker. Verzoeker stelt: *"Waar het CGVS is een volledige toename van teruggekeerden in één jaar tijd over een volledig district. Niets wijst er op dat de informatie gegeven door verzoeker niet realistisch of echt zou zijn!"*

Aangaande zijn documenten stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift: *"Documenten dienen niet de asielaanvraag te ondersteunen, maar dienen als vertrek basis voor de analyse van de geloofwaardigheid van de aanvraag. Nu onomstotelijk – en het werd niet betwist – de documenten authentiek zijn, dient men van de stukken te vertrekken en niet van de twijfel ontstaan door geschreven nota's op de achterzijde van een Taskara. Hoewel vele documenten uit Afghanistan vals zouden (kunnen) zijn, is er geen bewijs dat dit in het dossier van verzoeker het geval zou zijn. Het CGVS besluit ten onrechte tot de ongeloofwaardigheid van de Afgaanse afkomst. Verzoeker wenst een kans te krijgen om op duidelijke wijze te antwoorden op de vragen. Verzoeker had duidelijk de indruk dat er geen waarheidsvinding plaats heeft gevonden, maar men vanuit vaststaande interpretaties heeft trachten te 'bewijzen' dat verzoeker fout was."*

Verder stelt verzoeker nog als volgt in zijn verzoekschrift: *"Het CGVS denkt, leest en beslist in ZWART-WIT, zonder rekening te houden met de context waarbinnen verzoeker opgroeide en met de algemene kennis van verzoeker, zijn opleidingsniveau en de algemene situatie in het land van oorsprong. Uit de 2 interviews blijkt duidelijk dat het CGVS op geen enkel ogenblik heeft kunnen aantonen dat verzoeker*

niet uit Afghanistan zou komen. De handgeschreven nota's in Urdu zijn geen bewijs van fraude en kunnen op redelijke wijze uiteengezet worden. Het CGVS en Fedasil hebben de mogelijkheid deze elementen na te kijken in hun registers en zijn gehouden dit te doen [...] Verzoekende partij verwijst naar zijn consistente verklaringen in de procedure, en is van mening dat deze op zichzelf reeds het tegendeel bewijzen, nl. dat hij wel degelijk gegronde vrees had voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève."

2.1.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van het recht van verdediging "door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing".

Verzoeker stelt als volgt in onderhavig verzoekschrift:

"Het CGVS heeft geen enkel onderzoek gevoerd naar de noodzaak aan subsidiaire bescherming in het land van oorsprong.

Verzoeker diende een aanvraag in houdende toekenning van asiel en Subsidiaire bescherming. Dit werd echter niet onderzocht.

De subsidiaire bescherming en de mogelijkheid of toekenning hiervan moet worden beoordeeld niet in individuele gevallen, maar in globo, daar waar bepaalde personen die van eenzelfde regio afkomstig zijn aan dezelfde risico's zijn onderworpen.

Het CGVS moet zich hiervoor baseren op recente, accurate informatie. De informatie en de verwijzingen van het CGVS zijn algemene beschouwingen, zonder toepassing in concreto. Dat er geen algemeen gewapend conflict is, kan niet volledig ontkend worden, doch de vervolging, de talrijke aanslagen zijn voldoende voor de toekenning van minstens subsidiaire bescherming. – het CGVS erkent dit ook impliciet doch geeft aan dat het 'net niet erg genoeg is'. Dat dit element reeds de bevestiging is dat er een ernstig probleem is met reëel risico op ernstige schade.

Het CGVS heeft dan ook geen enkel onderzoek verricht, niet naar Afghanistan waar verzoeker de nationaliteit van heeft, maar ook niet ten aanzien van enig ander land.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd. Er werd zelf geen enkele motivatie voor de afwijzing opgenomen!"

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7): bevestiging dat er sinds februari 2009 een privépraktijk is (stuk 1.a), bevestiging van kennis van verzoeker (stuk 1.b), zijn paspoort (stuk 2.a), zijn geboorteakte (stuk 2.b), een bewijs van zijn ongehuwde staat (stuk 2.c), zijn taskara (stuk 2.d) en een verklaring van de ambassade (stuk 2.e).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker verwijst naar het wantrouwen van asielzoekers ten aanzien van de asielinstanties in de landen waar zij terechtkomen, dient erop gewezen dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

Waar verzoeker aanvoert dat hij een Pakistaanse huisgenoot had die op de taskara van zijn vader geschreven heeft en waar hij aan verweerder vraagt om bij zijn afdelingen of bij FEDASIL na te gaan waar hij werd gehuisvest, dient opgemerkt dat verzoeker nog steeds geen aannemelijke verklaring geeft voor het feit dat zijn Pakistaanse huisgenoot, dan wel hijzelf in het Urdu een samenvatting van zijn asielrelaas, zijn afkomst uit Afghanistan, zijn familiale situatie en zijn reisroute op dit document zou schrijven.

Waar verzoeker aanvoert dat hij minderjarig was tijdens de verkiezingen van 2004 en 2005, dient opgemerkt dat verzoeker zelf verklaarde dat zijn vader en zijn oom deelnamen aan de verkiezingen (gehoorverslag CGVS 20 augustus 2014 (hierna: gehoor II), p. 6-7), zodat redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker zich meer dan één verkiezing kan herinneren, temeer daar er volgens de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') ook in verzoekers dorp telkens een kiesbureau werd ingericht. Waar hij stelt dat hem geen verdere vragen werden gesteld over waar en hoe door zijn vader en zijn oom deelnamen aan de verkiezingen, dient erop gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te "sturen". Bovendien duidt verzoeker in onderhavig verzoekschrift evenmin *in concreto* aan welke elementen hij omtrent de verkiezingen dan wel had willen aanvoeren.

Wat betreft de aanwezigheid van een gezondheidscentrum in zijn dorp, komt verzoeker niet verder dan een aantal blote beweringen, die hij met geen enkel stuk staft. Dergelijk verweer is niet dienstig. Verzoeker brengt geen stukken bij die de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie dienaangaande (zie map 'Landeninformatie') zou kunnen weerleggen. Verder blijkt uit een lezing van de gehoorverslagen dat de vraagstelling met betrekking tot de zaai- en oogstperiode geenszins verwarrend is. Verzoeker, noch zijn raadsman maakten dienaangaande enige opmerking tijdens de gehoren. Dergelijke *post factum*-verklaring is dan ook duidelijk tot stand gekomen na reflectie teneinde verzoekers onjuiste verklaringen alsnog plausibel te laten overkomen.

Aangaande het arriveren van 10.000 vluchtelingen in verzoekers dorp, komt hij opnieuw niet verder dan het opwerpen van een aantal blote beweringen, zonder ook maar enig stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de informatie waarop verweerder zich baseerde (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist zou zijn.

Aangaande de neergelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), dient opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. De bestreden beslissing stelt dienaangaande terecht als volgt:

"De door u neergelegde documenten wijzigen hogervermelde appreciatie niet. Betreffende de identiteitsdocumenten (taskara's) van uzelf, uw vader en grootvader, de twee oproepingen uitgaande van de autoriteiten van Bati Kot en het document uitgaande van de jirga dient opgemerkt te worden dat dergelijke documenten uw asielrelaas slechts kunnen ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Daarenboven dient betreffende de dagvaarding vastgesteld worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken twee verschillende convocaties voorlegde en tevens verklaarde dat u er thuis convocaties van de politie toekwamen, waarna u vluchtte naar Iran vragenlijst (cgvs p.3). Tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal legt u één origineel document voor, blijkt ook u nog slechts weet te hebben van één enkele convocatie en verklaart u dat dat u niets weet over deze documenten omdat u toen reeds het land verlaten had (cgvs p. 7, 8 en 9). Inzake de taskara's van uzelf en uw vader en de twee dagvaarding uitgaande van de lokale autoriteiten moet overigens ook worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Wat betreft de kopie van de drie foto's waarover u stelt dat u hierop afgebeeld staat op verschillende plaatsen in en rond Ambar Khana dient opgemerkt te worden dat uit deze foto's allerm minst af te leiden valt op welke locatie deze genomen werden zodat zij allerm minst in staat zijn uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw herkomst te weerleggen. Betreffende de kopie van het verzendingsbewijs dat u voorlegt en waarover u verklaart dat uw vader originele documenten uit Afghanistan naar u opstuurde (cgvs 20.08.2014, p.3) maar dat u deze nog niet

ontvangen dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen betreffende de verzending van deze documenten geenszins volstaan als ondersteuning van uw beweerde herkomst uit Afghanistan. De Commissaris-generaal wordt immers geacht zijn beslissing te nemen op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. Er kan dan ook onmogelijk van de Commissaris-generaal worden verwacht dat hij bij het beoordelen van een asielverzoek rekening zou houden met stukken die hem niet werden voorgelegd."

Wat betreft de ter terechtzitting neergelegde stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 7) dient vastgesteld dat stukken 1.a en 1.b geen objectieve bron betreffen en duidelijk een gesolliciteerd karakter hebben. Geenszins blijkt uit deze stukken onomstotelijk dat de schrijver ervan en verzoeker familiebanden hebben. De door verzoeker neergelegde affidavit is geen officieel document, hetgeen overigens wordt bevestigd door de bijgevoegde verklaring van de consul, zodat de bewijswaarde ervan ernstig moet gerelativeerd worden en dit in het bijzonder rekening houdend met verzoekers ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot zijn beweerde Afghaanse nationaliteit. De door verzoeker neergelegde identiteitsdocumenten, afgegeven door de Afghaanse ambassade in Brussel, zijn geenszins een bewijs van verzoekers beweerde Afghaanse nationaliteit. Het is immers van algemene bekendheid dat ten gevolge van de decennialange burgeroorlogen die het land geteisterd hebben, de plaatselijke registers van burgerlijke stand gedurende jaren niet werden bijgehouden dan wel volledig vernietigd werden, hetgeen ook blijkt uit de bijgevoegde verklaring van de Afghaanse ambassade te Brussel. Verzoeker legt evenmin een document neer op basis waarvan de ambassade zich heeft gesteund om een dergelijke nationaliteitsverklaring op te stellen en aan verzoeker te overhandigen. Er kan bijgevolg van worden uitgegaan dat het aan verzoeker overhandigde document hem bijgevolg verstrekt werd louter op basis van zijn verklaringen. Deze documenten zijn dan ook niet van aard verzoekers beweerde nationaliteit aan te tonen.

Verder brengt verzoeker geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient tevens vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER